

Szívárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2020/5

Kapcsolatban...

kismamakörösök Istennel és egymással a veszélyhelyzet alatt is

„Szívárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Közösségeink a veszélyhelyzetben

A veszélyhelyzethez az életkorok szerinti csoportok a legkülönbözőbb módokon próbáltak alkalmazkodni és fenntartani a hitmélyítő kapcsolatot, beszélgetéseket.

Van, ahol csak telefonon történhet a kapcsolattartás.

Az online tér viszont teret ad a különböző kreatív lehetőségeknek.

Vannak csoportok, ahol videochaten, konferenciabeszélgetésen keresztül zajlik egy-egy alkalom.

Fiataloknak egyes csoportokban online kvízt is készítenek a vezetők.

Van ahol messengeren keresztüli beszélgetés, vagy messengerben folytatott imalánc tartja fenn a lelki közösséget.

Egyes felnőtt csoportok a rendszeres munkalapokat kapják meg az adott témáról.

És van, ahol felvett videóanyag segíti a hitben továbblépés lehetőségét.

Az egyik legrégebben működő gyülekezeti bibliakörünk személyes tapasztalatait olvashatjuk a következőkben:

A karantén ellenére intenzívebb lett a bibliaköreink élete.

Mi, a Kovács házaspár benne vagyunk a keddi körben, mely a Nagyerdei Gyülekezethez kapcsolódik, és benne vagyunk a szerdai körben, mely az Úrréti Gyülekezet egyik bibliaköre. Mindkét kör kéthetente találkozott, azonban a karantén idejére áttértünk a skype, ill. a messenger videochatjére, így megspóroljuk az utazást. Mindkét körben felmerült az igény, hogy hetente „találkozzunk”. Számomra attól is személyesebbek lettek az alkalmak, hogy mindenkit szemből látok. Az Úrréti körben volt, aki eddig személyesen nem tudott jelen lenni, most azonban bekapcsolódott. Néhány alkalom után azt mondta, hogy ha újra személyesen fogunk találkozni, akkor megoldja, hogy el tudjon jönni, mert rájött, hogy jó közösségben lenni, megéri áldozatot hozni. A keddi körünkben is jó látni azokat, akik az utóbbi időben elfoglaltságuk miatt ritkán voltak jelen.

Kovács Károly és Kata

Házi bibliakör, most online

Mert nem jó az embernek egyedül lennie, ezért kedves volt az Úr Istennek jó idejében megengednie, hogy az informatika széles körben elterjedhessen, hogy mire a vízcspából is az folyik, hogy „maradj otthon” addigra önfeledten tudok engedelmeskedni a felhívásnak, hiszen aktívabb mély lelki életet élhetek a Szent írással a kezemben, mint „béke időben”.

Máthé Ildikó

Hetekig tartott a bibliakör kapcsolati bőjtünk” és jó volt újra látni és hallani egymást az online tér előnyeivel élve karantén idején. A sok más elszigeteltség mellett így újra átélhettük, hogy válik erőforrássá a közös igetanulmányozás melletti beszélgetés, ami nekem is sokat jelent a hétköznapiakban!

Nagy Bea

A korlátozások közepette, egy más helyzetben, új feltételek mellett tanuljuk, hogy miként lehet megélni a közösséget a bibliakörünkkel, most a képernyőkön és hangfalakon keresztül. De rá kellett jönni, hogy így is lehet, sőt nagyon is fontos együtt lenni az ige közös megértésére, közös imádságra. Most is igaz, hogy ki tudjuk egymást egészíteni Isten vezetésének megértésében, illetve tudjuk a másikat erősíteni, támogatni. Jó az is, hogy megmaradt az örömeink, kérdéseink, személyes életünk megosztásának lehetősége. A helyzet nyilván támogatja, hogy újra gondoljuk magunkat, Istennel és egymással, másokkal való kapcsolatunkat. Ennek révén gazdagítja életünket, közösségünket. *Mózes Áron és Zsuzsi*

Keddi bibliakör

a veszélyhelyzet alatt

„Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségemet...”

Hálátelt szívvel mondok köszönetet mindazon segítőknek, akiket szívük-lelkük arra indított ezekben a vírusos időkben, hogy szeretetüket és megbecsülésüket kézzel fogható gondoskodásukkal fejezzék ki nekünk, a gyülekezetünk idősebb tagjainak, önkéntes segítségadásukkal!

Csodás érzés, hogy nem hagyott magunkra a fiatalabb nemzedék, Istennek hála, segítséget kaphatunk!

Mindannyian óriási hálával tartozunk nektek!

„Boldogok, akiknek szívök tiszta, mert ők az Istent meglátják”!

És amíg újra találkozhatunk, tenyerén hordozzon titeket az Isten!

Fekete Csabáné Klári

Pünkösdi legáció helyett

Az egyik éjjel nem tudtam aludni, így csak feküdtem az ágyamon, be volt csukva a szemem és hallgattam. Hallgattam, ahogy a vér átröbög a füleimben lévő kapillárisokon – és valami belém csapott. Ahogy ott feküdtem, arra eszméltem rá, hogy nem hallottam az erőlködés és küzdelem hangjait. Nem hallottam recsegést és ropogást, nem hallottam morgást sem, egyedül a pulzusomat. Furcsának találtam, hiszen tudtam, hogy az ablakomon túl éppen élő fák rügyeznek és nőnek. De mégis, akkor hol voltak az erőlködés zajai? És hogy jön ez egyáltalán Pünkösdhöz?

A keresztyén életet gyakran hasonlítják egy fához, egy szőlőtökéhez vagy egyéb más növényhez, mégis rengeteget beszélünk arról, hogy milyen nehéz a keresztyén hitben való növekedés. De ha a növekedés ilyen nagy nehézséget okoz a mi életünkben, akkor mégis miért nem hallom a fákat, ahogy erőlködnek, hogy elérjék a napot? Miért nem látom azt, ahogyan a leveleik beleremegnek a nap felé való nyújtózás közben? Miért nem látom, hogy a fa erőlködne a gyümölcs megtermésének érdekében? És hogyan jön ez Pünkösdhöz?

Mikor egy fa, vagy egy növény megfelelő gondozást kap – amikor termőképes földbe ültették, amikor megfelelően öntözték, amikor a gazda őrző tekintete figyel, hogy megfelelően nő-e, amikor megfelelő mennyiségű napfényt és szén-dioxidot kap – magyarul, amikor a körülmények megfelelőek, a fa könnyedén fog növekedni és bőséges gyümölcsöt fog hozni. Így hát, ha minden a helyén van, akkor a fa természetes módon nőni fog, hiszen ez a dolga.

Ugyanez elmondható a keresztyén életről is. Ha minden olyan, amilyennek lennie kell, akkor gyümölcsöt termünk és növekszünk. Ezt kell tennünk – mondja nekünk Jézus, János evangéliumának 15. részében. *„Nem ti választottatok ki engem, hanem én választottalak ki titeket, és arra rendeltelek, hogy elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és gyümölcsötök megmaradjon...”*

Úgy tapasztaltam, hogy amikor arról beszélünk, hogy Krisztusban vagyunk, sokszor egy misztikus ködbe burkoljuk azt. De Jézus nem ezt mondja nekünk: Maradjatok meg beszédeimben. Így írja le Jézus azt, hogy hogyan lehet őt követni. Egy fejezettel korábban ezt mondja: *„Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat, én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz.”*

Ez ad választ arra, hogy hogyan kapcsolódunk Krisztushoz. Kegyelem által, újjá lettünk benne szülve – így a mi életünk tőle kap erőt, csak úgy, mint a szőlőág a tőtől.

Ez a kapcsolat, pedig a Szentlélek által biztosított számunkra. Így teremhetünk ilyen nehéz időszakokban is gyümölcsöt, ha a Pünkösdkor kiáradt Szentléleknek engedjük, hogy újjá formáljon bennünket.

Vekerdi János, teológus-lelkész szakos hallgató, ifivezető

Üres templomban

Sokan kérdezték már tőlem is, hogy nem nehéz-e üres templomban prédikálni. Ha nem volt időm kifejteni, akkor röviden csak annyit válaszoltam: nem. Most pedig időm is van kicsit részletesebben megokolni, miért érzek így.

Számomra a prédikálás legnélkülözhetetlenebb résztvevője maga Isten, a Szentlélek. Ő az, aki végig mellettem áll egész héten. És Ő az, aki vasárnaponként cselekszik általam. Ő szól és Ő „ellenőriz”. Ő változtat, Ő erősít, Ő bátorít azokban a pillanatokban is. És Ő most sem hiányzik. Ő ugyanúgy van jelen a mostani készülésekben és ugyanúgy van jelen a csak a kamera felé forduló igehirdetésekkel szolgáló helyzetekben.

Másodszor, amikor vasárnap összegyűlhetünk, persze hogy mindig nagyon jó érzés látni a figyelő szemeket, a mosollyal vagy könnyekkel reagáló tekinteteket, a kérdések továbbviteléről tanúskodó, elmélyedt arcokat. Ez mind-mind csodálatos segítség. De ezekben a hetekben is tudom, hogy figyelmes jelenlétével ki-ki az otthonában lélek szerint ugyanúgy részt vesz az istentiszteleten. Ugyanúgy eljut Isten igéje az ő szívükbe. Vasárnaponként egyébként sem (csak) a testeknek, hanem a lelkeknek prédikálunk.

Amikor azt mondják, milyen nehéz lehet, hogy nincs senki a templomban, akkor ezzel mintha azt is üzennék, hogy ennek csakis az ellentéte az örömdetes: ha rengetegen vagyunk. Nagy hála indíthat minket a tudat, hogy eddig mennyien lehettünk vasárnaponként együtt. DE ne felejtjük: ha csak ketten vagy hárman összegyűlnek... És bizony ma is: a hirdető és a hallgató máris kettő, még ha valaki az otthonában egyedül marad is.

Ráadásul az online istentiszteleteken még többen is vagyunk, mint valaha; több ezren kapcsolódhatunk össze egy-egy ilyen alkalommal. Ilyen értelemben mondhatnánk: kibővítettük a templomot. Bár bezártuk az ajtókat, de közben leomlottak a templomok falai.

A videómegosztó adatai szerint most különösen sokan követik az istentiszteletet határon túlról is, és ez Trianon 100. évfordulóján igazán felemelő, megrendítő élmény! Mert így most valóban újra egyek lettünk, még hozzá Isten népeként.

S ez a meggyőződés, ezek a gondolatok, amelyeket leírtam, adnak erőt, lelkesedést, örömet, s ezért tudok ugyanolyan lélekkel készülni a héten és prédikálni vasárnap, mint ha valóságosan is találkozoznánk.

De az nem kérdés természetesen, hogy túl sokáig mégsem tartható ez az állapot. Mert annyi minden viszont csakugyan rendkívül nehéz. Kézfogások nélkül hazamenni. Beszélgetés, zsongás nélkül álldogálni az átriumban. Találkozások nélkül élni meg, hogy Isten népeként milyen jó, hogy szétválaszthatatlan közösségbe tartozunk. A kiscsoportos alkalmak időnkénti csöndjeiben egymás mozdulataiból, pillantásaiból megérezett reakciók, kérdések vagy gondolatok nélkül kommunikálni. Hiányzik a kiscsoportos alkalmak előtti és utáni testvéri együttlét. Hiányzik igazán szívvel-lélekkel, falatrengetően énekelni, együtt több százan. És sorolhatnánk még... Röviden: hiányzik a gyülekezet!

De lélekben most mégis valami többet is megtalálhattunk: Isten lelki népét. Ahová akkor is tartozunk majd, amikor végre újra együtt leszünk, mint egy család. Reméljük, minél hamarabb!

Bertha Zoltán

Gyógyító közös gondolkozás – vírusos időkben

5. Globalizáció haszna és veszélye

Egyik részről nagyszerű dolog, hogy nagyon sokan néhány óra alatt elutazhatunk, elrepülhetünk akár más földrészekre is. Bizonyára van sok, szép ilyen emléked távoli országokról is.

Másik részről viszont a mostani vírus is messziről jött, és igen hamar elterjedt az egész világon. Az egész világ nagy megdöbbenésére, váratlanul a vírus által egy kis homokszem került a globalizált világunk, gazdaságunk, életünk gépezetébe. Ezért kénytelenek vagyunk egyszerű állampolgárként is egy kicsit gondolkozni a globalizációról is.

A globalizáció olyan a 20. században felerősödő, és napjainkban is tartó folyamat, amelynek során a világban a nyugati civilizáció hatására egységesedés megy végbe pl. a gazdaságban, a pénzügyi életben, kultúrában. Ugyanazok a termékek, márkák, ételek (McDonald's), filmek (Hollywood), zenék, technológiák (mobil, laptop), üzletláncok (Tesco, Lidl...) elérhetők mindenütt a világon.

Úgy is fogalmazhatunk, hogy a globalizáció a modern világ népeinek növekvő kapcsolatrendszere és kölcsönös függése, melynek következtében egymástól igen távol élő emberek, közösségek is kapcsolatba kerülnek egymással.

A globalizáció előnyei közé tartozik pl. Európán belül az egységes váltópénz, az euro, a szabad munkaerő-áramlás, az egységes gazdasági-, piaci politika. Az internet szabadsága, az angol világnyelvvé válása.

A globalizáció árnyoldalai: egyenlőtlen- ségek növekedése, kisvállalkozások tönkremennek, elszegényedés, migráció, nagy fokú környezetpusztítás, különböző nem-

zeti kultúrák elsorvadása, bizonyos nemzetközi cégek túlzott gazdasági hatalma.

A globalizáció egyesek szerint tehát áldás, és az egységes, jóléti világhoz vezető út, mások szerint viszont átok. Most ezt nem tudjuk eldönteni. De azt felismertük, hogy sérülékeny civilizációt építettünk fel.

Hogyan élünk ebben a globalizált, szinte végtelen lehetőségeket kínáló, fertőző, de nagyon sérülékeny világban? Csak felelőtlenül szörfözgetünk az interneten, és esszük a világ túlsó részéből exportált termékeket?

Érdeemes megszívlelnünk az ókori „globalizálódó” sokféle lehetőséget kínáló Római Birodalomban élt Pál apostol szavait: „Mindent szabad nekem de nem minden használ, ... de nem minden épít” (1Kor 6,12 és 10,23)

„Mindent megvizsgáljatok meg, a jót tartsátok meg!” (1Tesz 5,21)

De honnan tudhatjuk meg, hogy mi a jó? A 2700 éve működött Mikeás próféta könyvének 6. fejezetében ezt olvashatjuk: „Ember, megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az Úr! Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre és légy alázatos Istennel szemben.”

Gondolataidat jegyezd fel most is kis naplódba!

– Ne mentsük fel magunkat, hogy egy fecske nem csinál nyarat.

– Mi az amit megtehetünk, de nem biztos, hogy érdemes megtennünk?

– Érdemes hagynunk, hogy csak bármit „fogyasztó” vásárlókká torzítsanak bennünket?

– Mi az, amivel a globalizáció negatív hatásait egyénenként csökkenthetjük?

– Oszd meg gondolataidat másokkal is!

Püski Lajos

6. Várható gazdasági nehézségeink

A globalizáció révén a világ országai, gazdasági szereplői, cégek és beszállítói egymástól nagyon függő viszonyba kerültek. Ennek eddig inkább csak az előnyeit akartuk észrevenni.

A járvány rövidebb és kevésbé súlyos lefutásáért cserébe, hosszabb ideig élünk korlátozó intézkedések között.

Több nehéz kérdés is felvetődik ezekben a hetekben:

– A gazdaság hogyan viseli el a járvány következményeit?

– Vállalkozásainkhoz jól kiszámoltunk mindent? Vagy Jézus szavaival szólva: „Ki az közületek, aki tornyot akar építeni és nem ül le előbb, és nem számítja ki a költségeket, hogy telik-e mindenre a befejezésig?” (Luk 14,28)

– Minden érhet mindenkit? Ugyanaz történhetik az igazzal és a bűnössel...? (Préd 9,2-3)

– Most tapasztalhatjuk meg Jakab apostol szavának igazságát: „Azt sem tudjátok, mit hoz a holnap...” (4,14)

– Vajon a vállalkozásoknak és családoknak mennyi tartalékuk van?

– Mi lesz azokkal akik önhibájukon kívül kerültek nehéz anyagi helyzetbe?

Érdekes tapasztalat, hogy a mostani világméretű, lecsendesített gazdasági, közlekedési életforma következtében pl. sokkal tisztább lett a levegő. Bizonyos élőlények visszatértek olyan területekre, vizekbe amelyekről az emberi élet sok szennyező mellékterméke miatt korábban már kiszorultak. Lényegesen kisebb lett az ökológiai lábnyomunk.

El kell gondolkoznia az egész világnak, hogy a korlátlan verseny, a gazdasági növekedés folyamatos erőltetése hova

vezet? Létezhet-e fenntartható fejlődés? A föld energia készleteinek mértéktelen kitermelése vajon nem a mi saját önzésünkről, telhetetlen fogyasztásunkról árulkodik? A földet nem jó sáfárként műveljük és őrizzük, hanem kizsákmányoljuk.

Gazdasági terveink többször túlságosan fesesek a minél hamarabbi és minél nagyobb profit érdekében.

Megvásároltunk gyakran olyan termékeket is amelyekre valójában kevésbé, vagy alig lett volna szükségünk. De rávett bennünket a profi módon elkészített, különböző érzékszerveinkre ható reklámok sokasága.

A polgári egyenlőség elvéből azt a téves mítoszt csináltuk, hogy ami a szomszédnak van, olyat nekünk is meg kell szereznünk, mert különben nem érezzük egyenlőnek velük magunkat. Megfertőzött bennünket az a gondolati vírus, hogy az ember értékét az általa birtokolt tárgyak mennyisége határozza meg, Az ilyen és ezekhez hasonló fertőzött gondolataink, tetteink miatt is felpörgettük a termelést.

A gazdasági nehézségeinknek még nem látjuk pontosan, hogy milyen társadalmi, politikai hatásai lesznek a járványveszély elleni küzdelemnek.

Gondolkozzunk együtt:

– Milyen veszélyt jelenthet a mindenáron való, gyors meggazdagodás?

– Hogyan lehetne kisebb az ökológiai lábnyomunk?

– Igaza lenne a Bibliának, hogy az élet több lenne mint az anyagi javak gyűjtése?

– Vizsgáld meg eddigi hitedet és életfelfogásodat!

Jegyzed fel mostani felismeréseidet is naplódba, és gondolkozz el rajtuk később is!

Püski Lajos (folyt.)

Pünkösdtől már tartunk templomi istentiszteletet!

Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Tel.: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos, lelkipásztor
Nyomda: Litográfia Készült: 1500 példányban
28. évfolyam 5. szám

www.refnagyerdo.hu

*Áldott pünkösdi ünnepet kívánunk
minden kedves olvasónknak!
a Szerkesztőség*

NYOMTATVÁNY

DEBRECEN
